

ပာစီခါတုန်းက သူဌေးကြီး ဦးပေါ်လောမှာ သား ၄ ယောက် ရှိတယ်။

အင်း... ငါလည်း အသက်ကြီးလာပြီ။ ကျန်းမာရေးကလည်း ပြောလို့မရဘူး။ သားတွေအတွက်...
 Hmm... I'm getting old. I can never talk about my health. As for my sons...

Once upon a time, rich man U Paw Lar had four sons.

အတွဲ ၅၅။

အမှတ် ၁၈။

ရွှေသွေး

Shwe thway

၁၃၈၅ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၃) ရက်။

(6 - 5 - 2023)

အဖေ ပြောလော့ ရတနာ

မင်းကွင်

The Jewels That Father Told

By Min Kaung Ko

အခုကတည်းက စီမံသင့်တာ တောင့်တာကခုနစ်။
 "It will be better if I make a plan right now."

သူဌေးကြီးသည် သား ၄ ယောက် အကြောင်းကို စဉ်းစားနေမိသည်။
 The rich man was thinking about his four sons.

အင်း... ကိုကြီး၊ ကိုလတ်၊ ကိုငယ်၊ ဦးထွေး...
 "Hmm... Ko Gyi, Ko Latt, Ko Ngae and Nyi Htwe..."

ကိုကြီးသည် လောကစား မှူးယပ်ခြင်းကို ကြိုက်၏။

ဟေ့... အဲဒါ ငါ့ထန်ရည်။
 "Oh! This is my toddy."

Ko Gyi was addicted to alcohol.

အဖေကြီးက အလုပ်လုပ်ရန် ပြောလျှင် ကိုကြီးက -

အဖေ့ဆီက တာပဲရှိ။
 "Dad is still alive."

Whenever his father told him to work, Ko Gyi said...

ကိုလတ်က လောကစားသမား။

တောင်ဘက်မှာ ကြွက်ပွဲကျင်းတယ်။ ဖြန်ဖြန်သွားမှာ။
 "There is a cock fight in the southern ward of the village."

Ko Latt was a gambler.

အဖေကြီးက အလုပ်လုပ်ရန် ပြောလော့အခါ -

အဖေကလည်း ဒါပဲပြောနေ။
 "Dad, you always say so..."

Whenever his father told him to work,

ကိုငယ်က အစားအသောက် အပျင်းကြီးသူ ဖြစ်သတည်း။

စားနပ်... စားနပ်...
 "I'll eat them all."

စားပြီးမှ အိပ်မယ်။
 "After eating, I'll sleep."

Ko Ngae was a gourmand who was very lazy.

အဖေလုပ် အလုပ်မလုပ် လည်း စားနေတာပဲ ခွာ။ အလုပ် မလုပ်ချင်ပါဘူးဟာ။

အင်း... အဲဒါကော့နေပြီ။
 "Hmm... How stubborn he is!"

"Oh... Dad! I have food to eat without working. I don't want to work."

ညီထွေးကစားပေးတာကတော့
အခါရဲ့အလုပ်တွေကို ကုသဖို့
လုပ်ပေးရုံမျှနဲ့ မဖြစ်-

လေ့ကျင့်ခန်းတွေ
ထမ်းရတာရင် ညီလား
သွားခေါ်မယ်။
“Hey fellow... Nyi Htwe...
can I get toddy? Go and
ask them.”

As for Nyi Htwe, he had to help his father's work. Besides,

လေ့ကျင့်ခန်း တောင်ပိုင်းမှာ
ပြန်ကုသဖို့လား ပြောနဲ့။

ဟုတ်ကဲ့။
“Yes.”

“Hey guy, is there a cock fight in the southern ward? Inquire about it.”

မြန်မာပြည် ပြန်ကုန်ခိုက်က
ဝက်သားနှစ်ပိဿာပူနဲ့။

“If you come back, bring me two visses of pork from Kywet Ni.”

ညီထွေးကတော့ ညီထွေး သွား
ပြန်ပြီး အိပ်တော့မည်ဆိုလျှင်-

ညီထွေး၊ ကျွန်တို့
အခြေအနေအထား
လာနှိပ်မယ်။
“Nyi Htwe, come and
massage me. I have stiff
muscles.”

ဟုတ်ကဲ့။
“Yes.”

At night, when Nyi Htwe was about to go to bed after saying prayers...

ပြီးရင် ပိုဆီ
လာပြီး။
“Then, come to me.”

ဟုတ်...
“Yes.”

ပိုဆီလည်း
လာပြီး။
“And also come to me.”

အင်း... အစ်ကိုတွေပြန် ညီထွေးကို ပိုဆီပဲ
ပြောတာပဲ။ ငါ့သား မရှိတော့ရင် နှလုံးပဲ။
“Hmm... Being elder brothers, they bully Nyi Htwe.
If I were no longer here, he'd be in
trouble.”

ညီထွေးကတော့
နှိပ်ထားနဲ့။ အဖေက
ဦးစားပေးထားတော့
တစ်ချိန်မှာ တို့ခေါင်း
ကို တက်နိုင်မှာ။
“We must put him down. As
he was favoured by our
father, he'll gain an
advantage over us one
day.”

ဟုတ်တယ်။
“Yes, sure.”

ဒါမှန်ပဲ။
“That's right.”

ညီထွေးကတော့ - As for Nyi Htwe,

အစ်ကိုတွေရဲ့
ငါ့ဘဝ လုံခြုံတယ်။
“Because of my elder brothers,
my life is secured.”

တစ်နေ့ အဖေခွဲပေးတဲ့
အခါ လက်မခွေးနဲ့။
ညီထွေး ဦးသွားမယ်။

အို...
“Oh!”

“When father splits an inheritance, don't be reluctant. Nyi Htwe will pre-empt us.”

အင်း...သူတို့ကို ဦးစားပေး
ပြီး အဖေခွဲပေးတဲ့ ညီထွေး
တော့ကင်းမှာ။

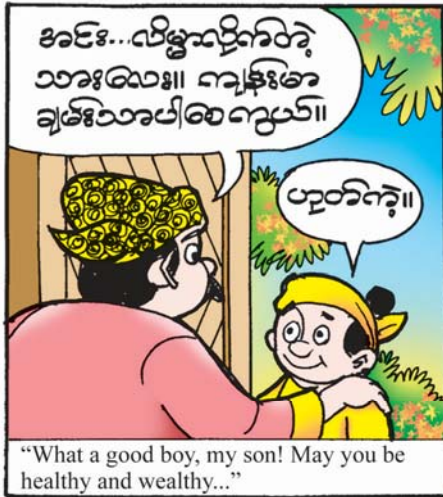
“Hmm! Only when priority is given to them in splitting inheritance, will Nyi Htwe be safe.”

အဖေခွဲပေးမယ့်ကိစ္စအား ညီထွေးကို ပြော
ပြောအခါ -

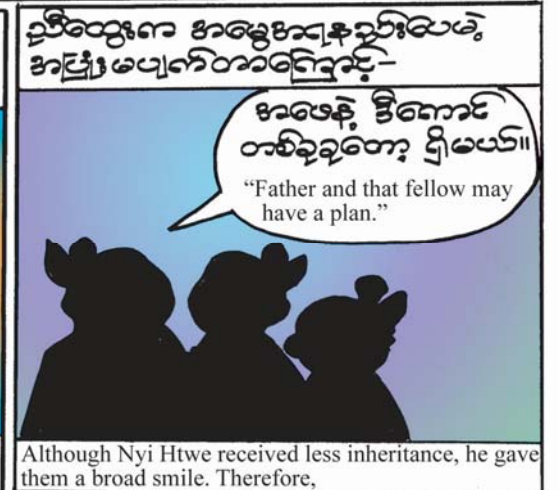
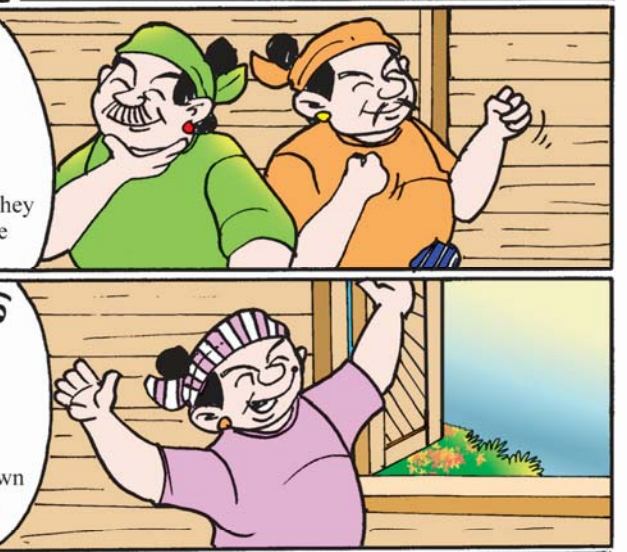
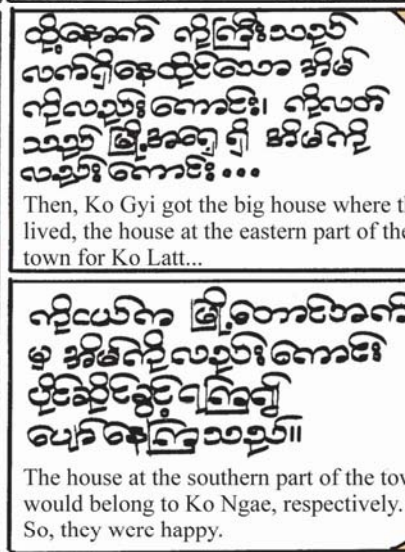
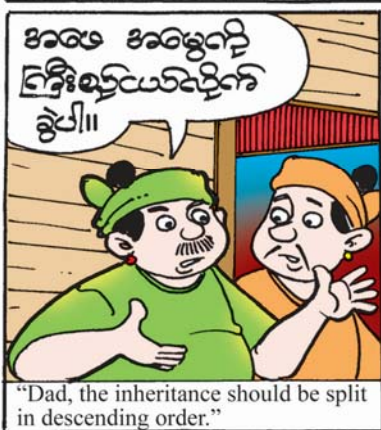

အစ်ကိုကြီးတို့
စိတ်တိုင်းကျ လုပ်
ပေးလို့ကပါ အဖေ။
“Please do us elder brothers'
wish, Dad.”

When he told Nyi Htwe about inheritance,

အဲဒါနဲ့ သူငွေကြေးက သား ၃ ယောက်ကို ခေါ်လိုက်သည်။

တစ်ညတွင် ဖခင်ကြီး၏ စကားကြောင့် -
On a night, their father said...

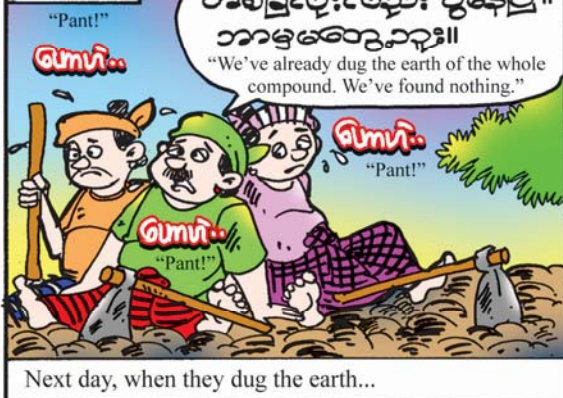

အဖေ ဒါတော့
မတရားဘူးဗျာ။

“Dad... You aren't fair.”

နောက်နေ့နံနက်တွင် ဂျွန်တော့များ သွားတူး
ကြရာ -

ခြံထဲမှာမရှိရင် တောဟဲ့
ရေတွင်းပျက်ထဲမှာ။

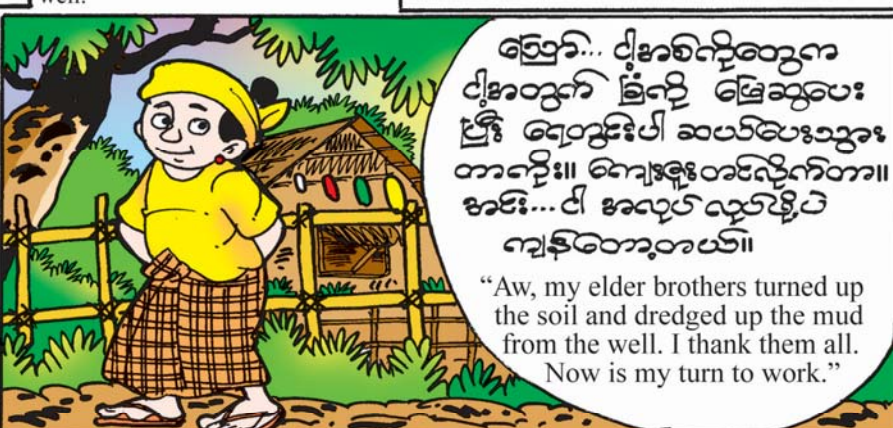
ထို့နောက် ရေတွင်းဟဲ့
ကို ဆယ်ကြည့်သည်။

လာပါကွာ။ ဖြန်ကြရအောင်။
အဖေပြောစကားနဲ့ ဝဉ်းအလကား
နေရဦး ပင်ပန်းတာ။

နောက်တစ်နေ့တွင် ညှိထွေးသည့်
သူ၏ ခြံကွက်လေးကို သွားကြည့်ရာ -

အမွေရရှိထားသော ငွေကြေးကို အရင်းမြဲပြီး
စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းကို ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ရာ -

များမကြာမီ ငွေကြေးချမ်းသာ ကြွယ်ဝလာသည်။

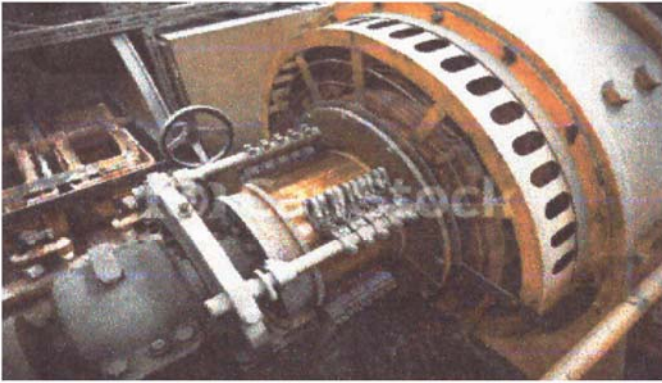

Before long, he became wealthy.

END

လျှပ်စစ်ဓာတ်ကို တီထွင်ခြင်း

နိဗ္ဗိဒ္ဓေ

လျှပ်စစ်ဓာတ်သည် ရုပ်ဒြပ်တို့၌ ဖွဲ့စည်းပါဝင်သော ပရိုတွန်၊ အီလက်ထရွန်နှင့် အခြားဓာတ်ကြွမြှုပ်နှံမှုတို့၏ ကိန်းဝပ်မှုနှင့် လှုပ်ရှားမှုကြောင့် ထွက်ပေါ်လာသော ဆွဲခြင်း၊ တွန်းခြင်း၊ သံလိုက်ဓာတ်ဖြစ်ခြင်း၊ အလင်းရောင် ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ အပူဓာတ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်း စသည့် အကျိုးတို့ကို ဖြစ်ပေါ်စေသော စွမ်းအင်တစ်မျိုး ဖြစ်သည်။

ရှေးပဝေသဏီကတည်းကပင် လျှပ်စစ်ဓာတ်ကို လူတို့ တွေ့ရှိခဲ့ကြသည်။ ဘီစီ ၂၇၅၀ မှစ၍ ရှေးခေတ်အီဂျစ်ကျမ်းစာများတွင် လျှပ်စစ်ငါးအကြောင်းကို ဖော်ပြထားသည်။ ရှေးအီဂျစ်၊ ရောမနှင့် အာရပ်ပညာရှင်များသည် လျှပ်စစ်ငါးမှထွက်ရှိသော လျှပ်စစ်ရှေ့ဖြင့် ရောဂါဝေဒနာအချို့ကို ကုသပေးခဲ့ကြသည်။

မြေထဲပင်လယ်ဒေသ၏ ရှေးယဉ်ကျေးမှုများတွင် ပယင်းကို ပိုးထည်စ၊ သားမွေးစသည်တို့ဖြင့် ပွတ်တိုက်ပေးပါက ပေါ့ပါးသည့် ပစ္စည်းငယ်များကို ဆွဲငင်နိုင်သည့် သတ္တိဖြစ်ပေါ်လာကြောင်းကို သိရှိထားကြသည်။ သို့သော် ဂရုတစိုက်လေ့လာမှုကိုကား ဘီစီ ၆၀၀ ခန့်တွင်မှ ဂရိသိပ္ပံပညာရှင်ဖြစ်သူ သေလ(Thales)က ပယင်းကို ပွတ်တိုက်မှုကြောင့် တည်ငြိမ်လျှပ်စစ်နှင့် သံလိုက်အားများ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ကြောင်းကို တင်ပြခဲ့သည်။ ပယင်းကို ဂရိဘာသာအရ “အီလက်ထရွန်” ဟုခေါ်သောကြောင့် အီလက်ထရိုစီတီး (လျှပ်စစ်ဓာတ်) ဟူသော ဝေါဟာရမှာ ထိုစကားမှ ဆင်းသက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

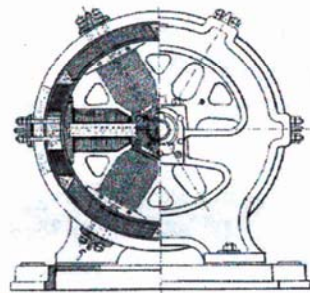
အခြားသော လေ့လာမှုများကြောင့် လျှပ်စစ်တွင် အဓိဓာတ်နှင့် အမဓာတ်ဟူ၍ နှစ်မျိုးကွဲပြားကြောင်း သိလာကြသည်။ ၁၈ ရာစုနောက်ပိုင်းတွင် ဘင်ဂျမင်ဖရန်ကလင် (Benjamin Franklin) ကမိုးကြိုးသည် လျှပ်စီးကြောင်းတစ်ခုဖြစ်ကြောင်း သက်သေပြခဲ့ပြီး

အလက်ဇန္ဒရိုဗိုလတာ (Alessandro Volta) က လျှပ်စစ်ဓာတ်အိုးကို တီထွင်နိုင်လာခဲ့သည်။ ထိုဓာတ်အိုးတွင် သွပ်ပြားတစ်ချပ်၊ ကြေးနီပြားတစ်ချပ်တို့ကို ဆာလဖျူရစ်အက်စစ်ထဲ၌ နှစ်ထားပါက ထိုအပြားနှစ်ပြားကို ဆက်သွယ်ထားသည့် ဝါယာကြိုး၌ လျှပ်စစ်ဓာတ် စီးသွားလေသည်။ ဗိုလတာသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် လျှပ်စစ်ဓာတ်စီးကို ပထမဦးဆုံး ကြံဆဖန်တီးသူဟု မှတ်တမ်းတင်ကြသည်။

သို့သော် လျှပ်စစ်ဓာတ်ကို စက်ဖြင့် ထုတ်ယူနိုင်သည့်သဘောကို ၁၈၃၁ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လတွင် စတင်တွေ့ရှိခဲ့ပြီး တွေ့ရှိသူမှာ ခေတ်သစ်လျှပ်စစ်ပညာ၏ ဖခင်ကြီးဟု ထင်ရှားလာသည့် အင်္ဂလိပ်လူမျိုး မိုက်ကယ်ဖာရာဒေး (Michael Faraday) ဖြစ်သည်။ ဖာရာဒေး၏တွေ့ရှိချက်မှာ သံလိုက်ဓာတ်ဖြင့် ကြေးနန်းကြိုးတွင် လျှပ်စစ်စီးကြောင်းဖြစ်ပေါ်လာအောင် ညှို့ယူနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုသဘောတရားကို အခြေခံ၍ ဖာရာဒေးသည် သံလိုက်အားလမ်းကြောင်းများရှိသောသံလိုက်နယ်တွင် နန်းကြိုးခွေကို အဆက်မပြတ် လည်ပတ်နိုင်မည့်နည်းကို ကြံစည်၍ ၁၈၃၁ ခုနှစ်တွင် ပထမဆုံး ဒိုင်နမို (Dynamo) ကို တီထွင်ခဲ့သည်။ ဒိုင်နမိုဆိုသည်မှာ လျှပ်စစ်ဓာတ်ကို စီးဆင်းစေသည့် စက်ကိရိယာတစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။

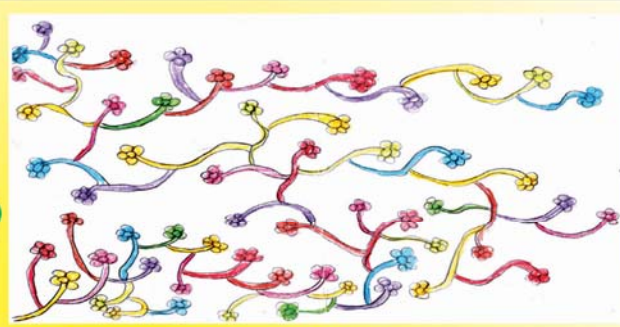
ထို့နောက် ပိုမို၍အသုံးဝင်သည့် လျှပ်စစ်ဗို့အားကို ထုတ်ပေးနိုင်သော ဒိုင်နမိုများကို ဆက်လက်တီထွင်လာကြသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် လျှပ်စစ်ဓာတ်အား အမြောက်အမြားထုတ်လုပ်ပေးနိုင်သည့် ဂျင်နရေတာများ တည်ဆောက်လာကြသည်။

လျှပ်စစ်ထုတ်ယူရန် ဂျင်နရေတာများ သို့မဟုတ် ဒိုင်နမိုများကို ကျောက်မီးသွေး၊ သဘာဝဓာတ်ငွေ့ စသည့်လောင်စာများကိုသုံး၍ ရေနွေးငွေ့အင်ဂျင်အားဖြင့် လည်ပတ်စေခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ကုန်ကျစရိတ် သက်သာစေရန် လေအား၊ ရေအားတို့ဖြင့် လည်ပတ်လာကြသည်။ လောဝီတရေအားလျှပ်စစ်စက်ရုံသည် ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာနိုင်ငံ၏ အရေးပါသည့် ရေအားလျှပ်စစ်စက်ရုံကြီး ဖြစ်ပါသည်။ ။

ရွှေသွေးတို့ လက်ရာ

မောင်ဒိုင်သူသွင်
Grade-3
ဂ.မ.က(၂၈)၊ ဘင်းဇိန်။

မောင်မြည့်တုန်းမြတ်၊ Grade-1
MEC ပုဋ္ဌလိကာစာထက်တန်းကျောင်း၊ မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်။

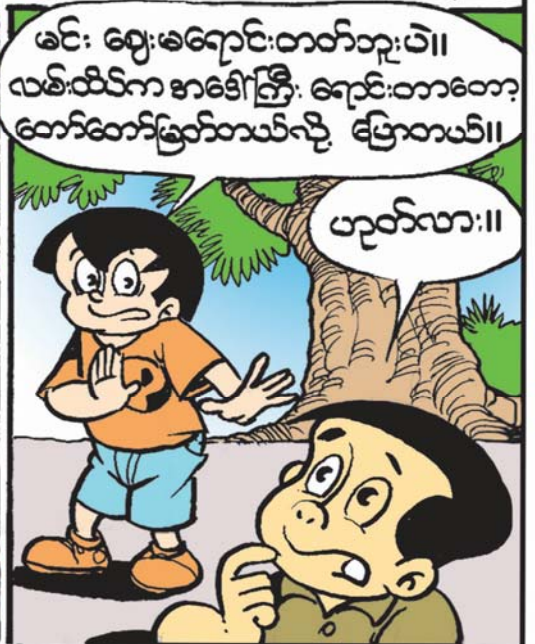
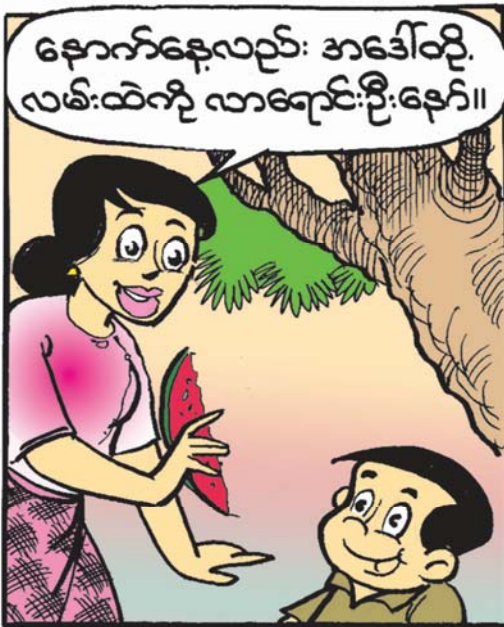
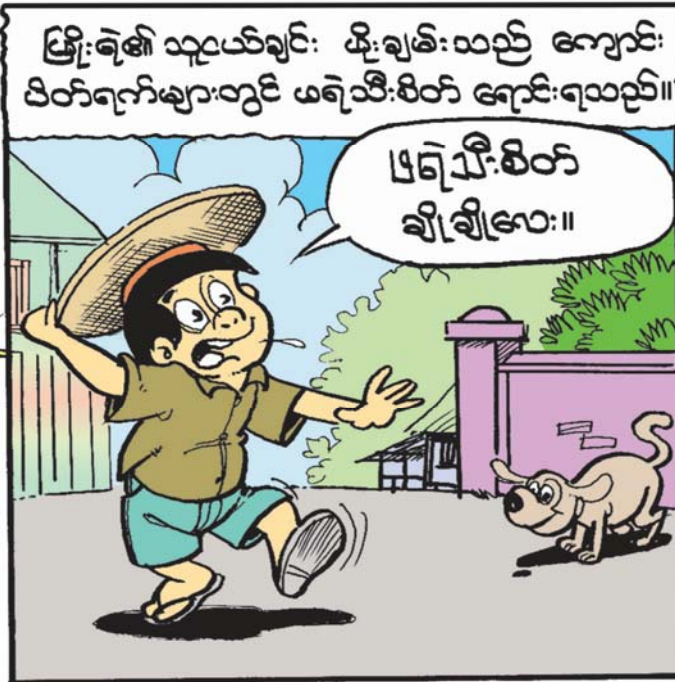

မဒိုင်ကျော့ကျော့ဇြမ်း၊ Grade-3
MEC ပုဋ္ဌလိကာစာထက်တန်းကျောင်း၊ မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်။

ဖြိုးဖြိုး

အမောင်

ကာတွန်း ဖြူဖြူ

ဖြိုးရီသည် ဖိုးချမ်း ရောင်းရသည့် အမြတ်နှင့် အခွေကြီး ရောင်းရသည့် အမြတ်တို့၏ ကွာဟမှုကို စဉ်းစားနေ၏။

သားလေး၊ ဘာတွေ စဉ်းစားနေတာလဲလို့။

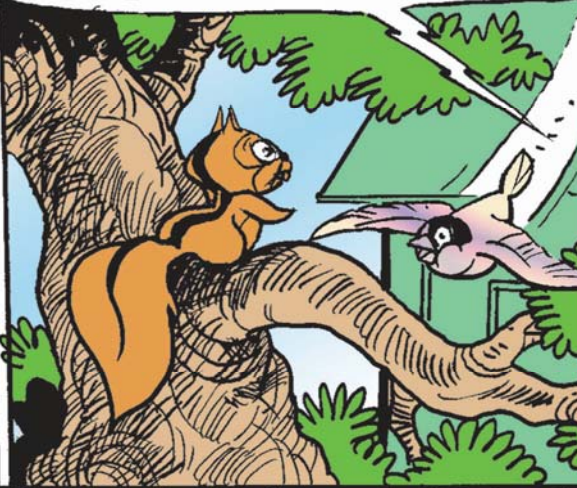
ဖိုးချမ်းရဲ့ အမြတ်ငွေက အခွေကြီးရဲ့ အမြတ်ငွေလောက် ဘာကြောင့်မရတာလဲ မေမေ။

မေမေ သဘောပေါက်ပြီ။ အခွေကြီးထက် ဖိုးချမ်းက ပိုမြတ်တယ် သားရဲ့။

တချို့က အမြတ်များများရအောင် ဈေးပေါတဲ ဖရဲသီးတွေကို ဝယ်ဖြိုး အရောင်းဆိုး၊ ဆေးသင်္ကြာ သုတ်ရောင်းတယ်။

ဒါဆို ဝယ်စားတဲ့ သူတွေ ရောဂါရတာ ပေါ့နော်။

ဒွေးပေါ့။ ဖိုးချမ်းက အမြတ် နည်းနည်းယူဖြိုး လုပ်ဆတ်တဲ့ ဇာသီးကို ဝယ်ရောင်းတော့ ဝယ်စားတဲ့သူတွေဇာတွက် ရောဂါမရဘူးပေါ့။

မကောင်းတဲ့ဇာသီးကို ဝယ်စားမိတဲ့ သူနဲ့ ကောင်းတဲ့ဇာသီးကို စားရသူ တွေရဲ့ လုံခြုံတဲ့မေတ္တာက တူပါ့မလား။

သား သဘောပေါက်ပါပြီ မေမေ။

မြို့အစွန်မှ ကွင်းပြင်လေးတွင် လူများက အမှိုက်များ မကြာခဏလာရောက်စွန့်ပစ်မှုကြောင့် အမှိုက်ပုံမှာ အတော်ပင် ကြီးမားနေလေပြီ။ အမှိုက်ပုံလေးဘေးတွင် မသေမသပ်ဆောက်လုပ်ထားသော တဲအိမ်စုလေးများ ရှိသည်။ တဲအိမ်လေးများ၏ စုတ်ပြတ်နံရံများကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် နေထိုင်သူများမှာလည်း လူဆင်းရဲသားများသာ ဖြစ်ကြလေသည်။

လေပွေတစ်ချက်တလေ မွေ့လိုက်လျှင်ပင် အမှိုက်ပုံရှိ အပေါ်စားပလတ်စတစ်အိတ်များ၊ စက္ကူစများ သည်မိုးပေါ်သို့ ပျံတက်သွားတတ်ကြလေသည်။ ထိုအခါ အမှိုက်ပုံဘေးတွင် ဆော့ကစားနေကြသော ဆယ်နှစ်ပတ်ဝန်းကျင် ကလေးများသည် တက်သွားသော အမှိုက်များနောက်သို့ လိုက်ကာ လူယူဖမ်းကြလေသည်။

ဤသည်ကပင် သူတို့အတွက်ပျော်စရာ၊ ကစားစရာဖြစ်နေကြဟန်တူလေသည်။ ထိုအထဲမှ ၁၂ နှစ်အရွယ် ကလေးတစ်ယောက်သည် အခြားကလေးများနှင့် ရောနှောမကစားဘဲ အမှိုက်ပုံမှ ကောက်ရသောစာအုပ် အစုတ်အပြဲသုံးလေးအုပ်ကို စိတ်ဝင်တစား ထိုင်ကြည့်နေလေသည်။

“သား ကျော်ကျော်... အမေ အလုပ်သွားမယ်။ အဲဒီမှာချည်းပဲ ကစားမနေနဲ့။ အိမ်လာစောင့်ဦး။ ထမင်းနဲ့ဟင်း အိုးထဲမှာ ရှိတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ အမေ”

မနှင်းလှသည် သားဖြစ်သူကို အော်ဟစ်ပြောဆိုကာ လက်တစ်ဖက်တွင် ထမင်းချိုင့်လေးဆွဲ၊ တစ်ဖက်တွင် ပုဆိုးအစုတ်ကလေးတစ်ထည်ကို ခေါင်းပေါ်အုပ်လျက် ထွက်ခွာသွားသည်။ အလုပ်ဆို၍ သိပ်ဝေးလှသည်တော့မဟုတ်။ ဤနေရာမှ ကားဂိတ်တစ်ခုတစ်လောက်အဝေးရှိ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းခွင်တွင် အုတ်သယ်အလုပ်သမားအဖြစ် ဝင်လုပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ရသည့်လုပ်အားခက သားအမိနှစ်ယောက်စားလောက်ရှိသလိုပင်။ ကျော်ကျော်အဖေရှိစဉ်က ဤသို့မဟုတ်။ အိမ်ခန်းလေးတစ်ခန်း ငှား၍ နေနိုင်ခဲ့ကြသည်။ ကျော်ကျော်ကိုလည်း ကျောင်းထားနိုင်ခဲ့သည်။

ကျော်ကျော်အဖေက ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းတွင် ပန်းရန်ဆရာဖြစ်သောကြောင့် စုံစိုပိုပိုရသည်။ မနှင်းလှကိုပင် အလုပ်မလုပ်စေခဲ့ပေ။ စိတ်ချမ်းမြေ့ဖွယ် မိသားစုလေး ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

မနှင်းလှမျှာ အိမ်လခ ဆက်မပေးနိုင်၍ သားလက်ကိုဆွဲကာ အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းပေးလိုက်ရတော့သည်။ ကျော်ကျော်ကိုလည်း တစ်ဦးတည်းသော သားလေးဖြစ်၍ ငိုထားမတတ် ချစ်လေသည်။ ကျောင်းမှ မနုတ်ချင်

သော်လည်း ရင်နာနာနှင့်ပင် ကျောင်းနုတ်လိုက်ရသည်။ ရင်ထဲတွင်တော့ ငါ့သားလေးကို ကျောင်းပြန်ထားနိုင်ရမယ်ဟူသောအတွေး ရှိနေခဲ့သည်။ ယခုချိန်တွင် အုတ်သယ်အလုပ်သမားတစ်ယောက်၏ ဝင်ငွေသည် သားအမိနှစ်ယောက် စားရန်ကိုပင် အနိုင်နိုင်ဖြစ်နေသည်။

ထိုနေ့က မနှင်းလှတစ်ယောက် ခေါင်းကိုက်နေ၍ အလုပ်ရှင်ထံခွင့်တောင်းကာ နေ့တစ်ဝက်နှင့် ပြန်လာလေသည်။ အိမ်ရောက်သောအခါ အိမ်တွင် ကျော်ကျော်မရှိ။ ကလေးများ ကစားနေသည်ကို ကြည့်သောအခါတွင်လည်း ကျော်ကျော်ကို မတွေ့ပေ။ ရင်ထဲတွင် ပူလောင်သွားသည်။ ကလေးများ ပျောက်သည်ဆိုသော သတင်းများကို မကြာခဏကြားနေရ၍ “ငါ့သားလေးများ ပျောက်သွားရင်” ဆိုသော အတွေးက သူ့ရင်ကို ပို၍ပူလောင်စေခဲ့သည်။

မနှင်းလှတစ်ယောက် အရူးတစ်ပိုင်းဖြစ်ကာ ပါးစပ်ကလည်းခေါ်၊ လူကလည်း အပြေးအလွှားဖြစ်နေသည်။ ခေါင်းကိုက်သည်မှာ ဘယ်ရောက်သွားသည်ပင်မသိတော့။

“ကျော်ကျော်ရေ... ကျော်ကျော်... သားရေ...”

ဟော ဟိုရှေ့မှာ ကျော်ကျော်။ ကုက္ကိုပြင်ကြီးတစ်ပင်အောက်တွင် အေးအေးဆေးဆေးထိုင်ကာ သူ့အနားတွင် လူကြီးတစ်ယောက်၊ နှုတ်ခမ်းမွေး၊ မုတ်ဆိတ်မွေးများက ထိုးထိုးထောင်ထောင်နှင့် နှစ်ယောက်သားစကားကောင်းနေပုံရသည်။

“ဟဲ့ ကျော်ကျော် ဘာလုပ်နေတာလဲ။ လာအခုလာ။ သားကို အမေ ဘာပြောထားလဲ။ ကလေးသူနီးတွေက ပေါ့ပါဘိနဲ့။ သား ပါသွားချင်လို့လား”

ပြောလည်း ပြောသည်။ ကျော်ကျော်လက်ကိုလည်း တင်းတင်းကျပ်ကျပ်ဆုပ်ကိုင်ကာ ဆွဲခေါ်ခဲ့သည်။ လူကြီးကတော့ ပြုံးကြည့်လျက်ငေးနေသည်။

“သား... သား... ဟိုလေ”

“ငါ့ကို တော်တော်ဒုက္ခပေးတဲ့ဟာ။ ဘာမှ ပြန်မပြောနဲ့”

မနှင်းလှတစ်ယောက် ကရုဏာဒေါသဖြင့် သားကို ဆူသည်။ ဆောင့်သည်။ ငိုလည်း ငိုလေသည်။ ကျော်ကျော်က ဘာမှပြန်မပြောတော့။

“ကျော်ကျော်ရယ်... အမေ ပြန်လာလို့သာပေါ့။ နေ့တိုင်း သွားချင်ရာသွားပြီး မသိတဲ့သူတွေနဲ့ လျှောက်စကားပြောနေတာပဲလား”

ကျော်ကျော်က ဘာမှမပြောတော့။ အမှိုက်ပုံက ကောက်ရထားသော စာအုပ်ကလေးများကို ကြည့်ကာ တတွတ်တွတ်လုပ်နေတော့သည်။ မနှင်းလှသည် သားကို

မြင်နေရသည်နှင့်ပင် မနှင်းလှမျက်နှာမှာ ရွှင်လို့ ကြည်လို့ပင်။

ဒီနေ့ အလုပ်နားရက်မို့ မနှင်းလှဘယ်မှမသွား။ သားဖြစ်သူကိုလည်း ဝေးဝေးသွားမကစားခိုင်း။ မျက်စိအောက်မှာပင် ကစားစေသည်။ ထိုစဉ် နိုင်ငံခြားသားနှစ်ယောက်သည် အမှိုက်ပုံကို လက်ညှိုးထိုးကာ သူတို့နဲ့ ပါလာသည့် စကားပြန်ကို မေးနေကြသည်။ ပြီးလျှင် သူတို့တစ်စုတစ်ကွဲ လာရောက်ကာ မေးပြန်သည်။

သူမသိသော အကြောင်းများကို မေးနေ၍ စကားပြန်မှာ အိုးတိုးအတဖြစ်နေသည်။ သူတို့ကို ကျော်ကျော်မြင်လျှင် သုတ်ခနဲ ပြေးထွက်သွားသည်။

“ကျော်ကျော်၊ ဟဲ့... ကျော်ကျော် ဘယ်တုန်း။

ဒီ ကလေးနယ် ခက်ပါတယ်”

အနားရောက်လာသည့်သူမို့ သူမသိသော အကြောင်း အရာများ အကြောင်း စကားပြန်က ကျော်ကျော်ကို စကားတောက်ကြည့်သည်။ ကျော်ကျော်က စကားပြန်ကို မပြောဘဲ နိုင်ငံခြားသားနှစ်ယောက်ကို တိုက်ရိုက် ရှင်းပြနေသည်။ စကားပြန်ပင် ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့်။

အိမ်လေးတစ်လုံးချင်းစီရှိ မိသားစုတို့၏ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေးတို့အကြောင်းပြောလျက် သူ့အိမ်ရှေ့ရောက်သောအခါတွင်လည်း သူ့အိမ်ဖြစ်ကြောင်း၊ သူ့အမေဖြစ်ကြောင်း၊ အဖေမရှိတော့၍ ကျောင်းမနေနိုင်ကြောင်းစသည်တို့ကို နိုင်ငံခြားသားကြီးများ နားလည်အောင် ရှင်းပြနေသည်။

ကျော်ကျော်ကိုကြည့်၍ မိခင်ရော အိမ်နီးချင်းများပါ ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် ဖြစ်နေကြသည်။ နိုင်ငံခြားသားကြီးများက ပြန်ကာနီးတွင် ကျော်ကျော်လက်ထဲသို့ ငွေတစ်ထပ် ထည့်ပေးသွားသည်။ သူတို့သည် လူမှုကူညီရေးအဖွဲ့အစည်းမှဖြစ်၍ နောက်တစ်ခေါက် လာဦးမည်ဟုလည်း ပြောသွားသည်။ ထိုအခါမှ မနှင်းလှသည်လည်း သားဆီသို့ ပြေးသွားပြီး-

“ဟဲ့ သား... ကျော်ကျော်... ဒီဟာတွေကို ဘယ်တုန်းက တတ်နေတာလဲဟင်” ဟု မေးလျက် ဝမ်းသာပီတိမျက်ရည်များ လိမ့်ဆင်းလာလေသည်။

“ဒီလို အမေရဲ့။ သားနဲ့ ကုက္ကိုပြင်အောက်မှာ စကားပြောနေတဲ့သူက အငြိမ်းစားကျောင်းဆရာကြီးတဲ့။ ဟိုနားက တိုက်ခန်းမှာ နေတယ်။ သူက ဒီနားက ကလေးတွေ ကျောင်းမတက်တာတွေတော့ စာသင်မလား။ သူ သင်ပေးမယ်ပြောတော့ ဘယ်သူမှ သင်မယ်မပြောဘဲ ထွက်ပြေးကြတယ်လေ။ သားကသာ သင်မယ်ဘာကြီးဆိုလို့ သူကသင်ပေးနေတာ။ တစ်နှစ်ရှိသွားပြီမေမေရဲ့။ တစ်နေ့လုံး သူနဲ့ စကားပြောရင် ဗမာလိုမပြောရဘူး။ အင်္ဂလိပ်လိုပဲ ပြောခိုင်းတယ်။ စာကိုလည်း အင်္ဂလိပ်စာတစ်ခုတည်း သင်ပေးတာ။ အခုဆို သားက ဖတ်လည်း ဖတ်နိုင်တယ်။ ရေးလည်း ရေးနိုင်တယ်မေမေရဲ့...”

“...ပြီးတော့ ဘာကြီးကပြောတယ်။ ဒီနှစ် ကျောင်းတွေ ဖွင့်တာနဲ့ သားကို ကျောင်းပြန်တက်တဲ့။ သူ ကျောင်းစရိတ်ပေးမယ်တဲ့။

ထိုစကားကို ကြားသောအခါ မနှင်းလှမှာ ပျော်လိုက်သည်မှာမပြောနှင့်။ ထို့နောက် မနှင်းလှသည် တိုက်တန်းများဘက်သို့ လက်အုပ်ချီပြီး-

“ကျွန်မ ပြောမိဆိုမိတာကို ခွင့်လွှတ်ပါ ဆရာကြီးရှင်” ဟု ဆိုကာ ထိုင်ကန်တော့လိုက်တော့သည်။

ဖိုးထူး
အသင်မှားတော့
အမြင်မှား
 ကာကွယ်ထားလေ ✓
 ရောက်လမ်း
 .မင်းမဟော.

တစ်ခါတုန်းက ဖိုးထူးသည် ခွေးလေးရန်လုံကို သင်ပေးထားသော အရိုးပြေးကောက်ခြင်း အတတ်ကို ခမ်းသပ်ရန် ခေါ်လာခဲ့လေသည်။

ရန်လုံ သွားကောက်ပြီး ယူလာခဲ့တော့။

ဒီ

ဖိုးထူး၏ ခွေးလေးရန်လုံမှာ ခြံခည်းရိုးတစ်ဖက်သို့ ပြေးသွားလေ တော့သည်။

ငါသင်ထားတာ နီလောက်တော့ ရှိမှာပေါ့။

ခွေးလေးရန်လုံမှာ ဖိုးထူးပစ်လိုက်သော အမဲရိုးကို ရှာမတွေ့၍ အလုပ်ရုံထဲမှ အသွင်တူ ခွကို ကိုက်ချီယူလာခဲ့၏။

ဟိုက်... ကားပြင်တဲ့ ခွကြီးကိုယူလာပြီး အမဲရိုးကို ထားခဲ့ပါလား။

ခွေးလေးရန်လုံသည် အမဲရိုးနှင့် ခွကို ခွခြားမသင်ပေးခဲ့၍ သူ့အမြင်မှားကာ သဏ္ဌာန်တူ ခွကို ယူလာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

မင်းလုပ်တာနဲ့ ငါ့ဦးလေးတော့ နီသထွက်ပြီး လိုက်လာပြီ။ လွတ်အောင် ပြေးပေတော့။

ဘာလို့ ငါ့ကားအလုပ်ရုံထဲကို အမဲရိုး လာပစ်ရတာလဲ။ အခုတော့ ရန်လုံက ခွချီပြေးတော့ အလုပ်ရှုပ်တာပေါ့။ မင်းတော့ ငါ့အကြောင်းသိမယ်။

အသင်မှားသဖြင့် ရန်လုံက အမြင်မှား ပြီး ခွချီလာခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

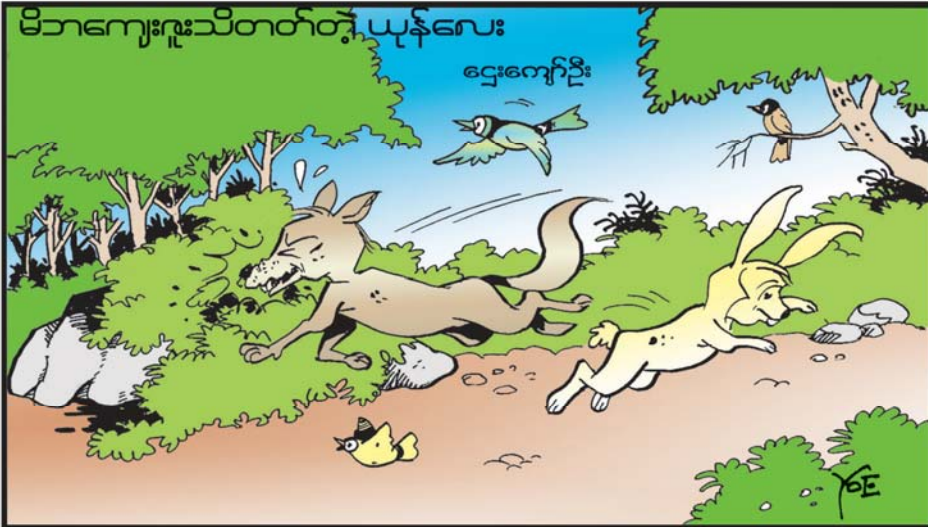

?

ပြီး

စာတည်းအဖွဲ့

စာတည်းမှူးချုပ် ဦးတိုးကျော်၊ စာတည်းမှူး ဒေါ်ယဉ်မင်းထွေး၊
 စာတည်း ဒေါ်ကြည်ကြည်မြင့်၊ ဒေါ်အိအိငယ်၊ ဒေါ်ခင်ခင်ထွေး၊
 ကွန်ပျူတာ ဒေါ်အေးသီတာ၊ ဒေါ်အင်ကြင်းကိုကို

တစ်ခါတုန်းက တောအုပ်ကြီးထဲမှာ အလွန် ဆိုးသွမ်းတဲ့ မြေခွေးနဲ့ မိဘအပေါ် အလိုက်သိတတ်တဲ့ ယုန်လေးတစ်ကောင်တို့ နေထိုင်ကြသတဲ့။ တစ်နေ့မှာ တော့ ယုန်လေးဟာ သူ့ဖခင် ယုန်ကြီးနေမကောင်းလို့ အစာရှာထွက်နိုင်တာကို သိသွားပြီး “ဖခင်... နေမကောင်းရင် ကျွန်ုပ် အစာရှာသွားပါရစေ” လို့ ခွင့်တောင်းသတဲ့။ ဒီတော့ ဖခင်ယုန်ကြီးက -

“ဒီတော့အုပ်ထဲမှာ အလွန်ဆိုးသွမ်းတဲ့ မြေခွေး ရှိနေတယ် မဟုတ်လား။ သား အစာရှာသွားရင်း အဲဒီ မြေခွေးနဲ့ တွေ့နိုင်တယ်” လို့ ပြောဆိုတားမြစ်တာပေါ့ ကွယ်။ ဒါပေမဲ့ ယုန်လေးဟာ-

“ဖခင်... ကျွန်ုပ်အတွက် မစိုးရိမ်ပါနဲ့။ ဖခင်ရဲ့ ကျေးဇူးကိုဆပ်ပါရစေ” လို့ ပြောဆိုပြီး တောအုပ်ကြီးထဲ ကို အရဲစွန့်ပြီး အစာရှာဖွေဖို့ သွားတာပေါ့ကွယ်။ ယုန်လေး ဟာ အစာရှာဖွေရင်း မပျံ့သန်းနိုင်တဲ့ ငှက်လေးတစ်ကောင် ကို သစ်ပင်ကြီးအောက်မှာ တွေ့လိုက်ရသတဲ့။

“ငှက်လေးက အတောင်မစုံသေးလို့ မပျံ့သန်း နိုင်တာ။ အခြားသူတွေတွေ့ရင် သူ့ကို ရန်ပြုမှာ သေချာ တယ်။ အန္တရာယ်ကင်းအောင် ငါကူညီမှ ဖြစ်မယ်”

ယုန်လေးက အဲဒီလိုတွေးပြီး ငှက်လေးကို ချုံ ပုတ်ထဲမှာ ထားလိုက်တာပေါ့ကွယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ အစာရှာဖွေပြီးပြန်လာသော ငှက်လေးရဲ့ မိခင်ငှက်မကြီးဟာ အသိုက်ပေါ်ကကျနေတဲ့ သူ့ရင်သွေးငှက်လေးကို လုံခြုံ

တဲ့ နေရာမှာ ထားနေတဲ့ ယုန်လေးကို တွေ့မြင်သွားတာ ပေါ့ကွယ်။

“အသင်ယုန်လေး၊ ကျွန်ုပ်မရှိခိုက် မပျံ့သန်းနိုင် တဲ့ ကျွန်ုပ်ရင်သွေးကို အန္တရာယ်ကင်းအောင်ထားပေးတဲ့ အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ အသင် အခက်အခဲ တစ်စုံ တစ်ရာ ကြုံတွေ့ပါက အသံပြုလိုက်ပါ” လို့ ပြောဆိုတာ ပေါ့။ ယုန်လေးလည်း ငှက်မကြီးကို နှုတ်ဆက်ပြီး အစာ ရှာဖွေဖို့ တောထဲကို ဆက်သွားရာ မြက်ခင်းကြီးတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရပါတယ်။

“အရသာရှိတဲ့ မြက်နုတွေပါလား။ ဒီမြက်နုတွေ ကိုသာ ငါ့ဖခင်ကို ကျွေးလိုက်ရရင် အမြန်ဆုံး ကျန်းမာ လာနိုင်တယ်”

ယုန်လေးဟာ အဲဒီလိုတွေးပြီး မြက်နုတွေကို ကိုက်ဖြတ်ပြီး ယူဆောင်နေတာပေါ့ကွယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ သားကောင်ရှာနေတဲ့ မြေခွေးဟာ မြက်ခင်းထဲမှာ အစာ ရှာနေတဲ့ ယုန်လေးကို တွေ့မြင်သွားတာပေါ့ကွယ်။

“ငါ အစာရှာနေတာ ကြာနေပြီ။ အခုမှပဲ သား ကောင်ကို တွေ့တော့တယ်။ အဲဒီဖမ်းမှုဖြစ်မယ်” လို့ တွေး ပြီး အစာရှာနေတဲ့ ယုန်လေးကို ချောင်းမြောင်းပြီး ဖမ်း လိုက်သတဲ့။ ယုန်လေးကတော့ သူ့ဖခင်စားဖို့ မြက်နုတွေ ကို ဝမ်းသာအားရ ကိုက်ဖြတ်နေတုန်း မြေခွေးဖမ်းတာကို လွတ်အောင်မရှောင်နိုင်ဘဲ ဖြစ်သွားတာပေါ့ကွယ်။

“ကဲ... ယုန်လေး၊ မင်းဟာ ငါ့သားသမီးတွေစားဖို့

အစာဖြစ်သွားပြီ” လို့ ယုန်လေးကို ပြောဆိုတဲ့အခါ ယုန် လေးက မကြောက်မရွံ့ဘဲ မြေခွေးကို ပြန်ပြောလိုက် သတဲ့။

“အသင်မြေခွေး... အသင်ဟာ သားသမီးတွေ စားဖို့အတွက် သားကောင်တွေကို ရှာဖွေနေသလို ကျွန်ုပ် ကလည်း ဖခင်အတွက် အစာရှာဖွေနေခြင်းဖြစ်ပါတယ်” လို့ ပြောလိုက်သတဲ့။ ယုန်လေးစကားကို ကြားတော့ မြေခွေးက မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်သွားတာပေါ့။

“အသင်ယုန်လေး... သင်ဟာ ကျွန်ုပ်ကို လိမ်ညာ ပြီး အသက်ရှင်ခွင့်ရအောင် ပြောဆိုနေခြင်းမဟုတ်လား” လို့ ပြောလိုက်သတဲ့။ ဒီတော့ ယုန်လေးက-

“အသင်မြေခွေး... ကျွန်ုပ်ဖခင်က စကားကို လိမ်ညာပြီး မပြောဆိုရဘူးလို့ ဆုံးမထားပါတယ်။ အသင် မယုံရင် လိုက်ကြည့်ပါ” လို့ ပြောလိုက်သတဲ့။ ဒီတော့ မြေခွေးလည်း ယုန်လေးစကားအတိုင်း လိုက်ကြည့်တာ ပေါ့ကွယ်။ မြေခွေးဟာ ဂူထဲမှာ နေမကောင်းဖြစ်နေတဲ့ ယုန်လေးရဲ့ ဖခင်ကို တွေ့လိုက်ရတာပေါ့။

“အသင်ယုန်လေးရဲ့ စကားဟာ မှန်ကန်တဲ့ အတွက် အသင်တို့ သားအဖကို မနှောင့်ယှက်တော့ပါ ဘူး” လို့ မြေခွေးက ကတိပေးပြီး ထွက်သွားပါတယ်။

တစ်နေ့ ယုန်လေးဟာ သူ့ဖခင်အတွက် အစာ ရှာဖို့ တောအုပ်ထဲကို ထွက်လာခဲ့ပြန်သတဲ့။ မြေခွေးဟာ ကတိမတည်ဘဲ ယုန်လေးကို ဖမ်းလိုက်တာပေါ့။ ယုန် လေးလည်း အံ့ဩသွားတာပေါ့ကွယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ငှက်မကြီးဟာ ချုံပုတ်ထဲကနေ ယုန်လေးသိအောင် အသံပြုလိုက်တာပေါ့။ ယုန်လေးက ငှက်မကြီးအသံကိုကြားတော့ မြေခွေးကို-

“အသင်မြေခွေး ချုံထဲက အသံကို ကြားရ တယ် မဟုတ်လား။ အခုကြားရတဲ့ အသံပိုင်ရှင်အကောင် ဟာ ကျွန်ုပ်ထက် ကြီးမားတာမို့ အသင် စားနိုင်မယ်လို့ မထင်ပါ” လို့ ပြောဆိုလိုက်သတဲ့။

မြေခွေးဟာ ဒေါသထွက်သွားပြီး မစူးစမ်း မဆင်ခြင်ဘဲ ချုံပုတ်ကြီးထဲကို အပြေးဝင်လိုက်သတဲ့။ အဲဒီအခါ မြေခွေးဟာ ချုံကြီးထဲမှာရှိတဲ့ ကျောက်တုံးကို အရှိန်မထိန်းနိုင်ဘဲ ဝင်တိုက်မိပြီး အသက်ဆုံးရှုံးသွား တာပေါ့ကွယ်။ ယုန်လေးကတော့ မိတ်ဆွေကောင်းထား ရှိပြီး မိဘစကားကို နားထောင်တဲ့သူမို့ မြေခွေးရန်က လွတ်မြောက်သွားသတဲ့ကွယ်။

ဆေးရောင်လှလှ ခြယ်ကြရအောင်

အိမ်စောင့်
ခိုက်

The Guardian Angel Of The House

By Shwe Yoe

တစ်ခါက တောအုပ်ကြီးတစ်ခုမှာ ငမိုး ဆိုတဲ့ မြေခွေးတစ်ကောင်ရှိပါတယ်။

Once upon a time, there was a fox called Nga Moe in the woods.
"Today, I haven't got even a prey. I'm starving."

"Oh! That's the house of Shwe Yon over there."

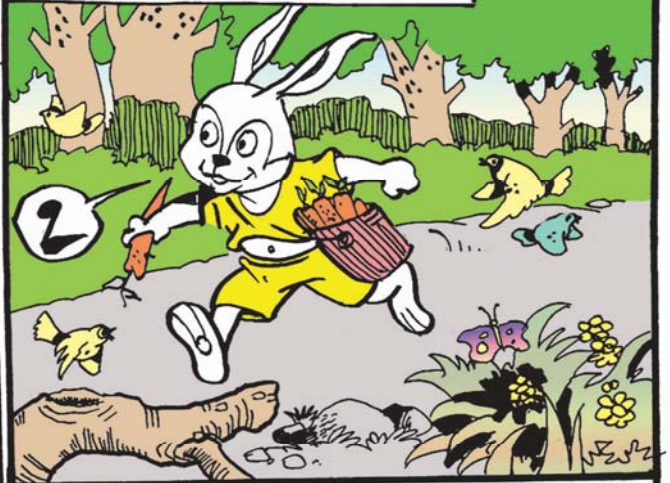

"I must go into the house to catch him when he comes back."

"I'm going to eat the sweet rabbit flesh."

တောထဲကနေ အစာရှာပြန်လာတဲ့ ရွှေယုန် ကတော့ မသိဘူးဘူးပေါ့။

Shwe Yon who came back from questing food in the jungle did not know that.

သူ့အိမ်ရှေ့ရောက်တော့-

Once in front of the house,
"Oh! There are footmarks in front of the house."

"There are only footprints going into the house. But I can't see the footprints going out from the house."

"The door seems peculiar. All the footmarks may be Nga Moe's."

ရွှေယုန်ဟာ ရုတ်တရက် အကြံ ပေါ်လာပြီး...

ဟို... အိမ်ဆောင် နတ်ကြီး၊ ကျွန်တော် ပြန်လာပြီဗျ။

Suddenly, Shwe Yon got an idea. "Awe... Guardian Angel of my house. I've come back."

ဟော... ရွှေယုန် ပြန်လာပြီ။ အသာ ငြိမ်နေမိဗျ။

"Oh! Shwe Yon has come back. Must stay silent."

ဟို... အိမ်ဆောင်နတ်၊ ဘယ်ရောက်နေတာလဲဗျ။

"O... Guardian Angel of my house. Where are you?"

ကျွန်တော့်အသံ ဟူးရင် ပြန်ပြီး နှုတ်ဆက်မယ်ဆို။ ကတိစကား မေ့သွား ပြီဟား။

"Do you forget the promise that if you hear my voice, you'll greet me."

ဟို... နတ်က သူ့ အသံဟူးရင် ပြန်နှုတ်ဆက်တယ် ဆိုပါလား။

"Oh! He says the angel will greet him back when he hears the voice."

ပြန်နှုတ်ဆက်သံ မဟူးရင် ရွှေယုန် အိမ်ထဲမဝင်ဘဲ ပြန် လှည့်သွားရင် ငါတော့ ငတ်ပြီ... ဟင်။

"If I fail to greet him, he will turn back without going into the house. Then, I'll starve."

ငမိုးလည်း ပြန်ပြီး အသံပေးလှိုက်တယ်။

ဂူး အါး အါး ဂူး...

Nga Moe made a call back...

"Wow!... Wow... Oof..."

ဟားဟား... ခြေခွေးငမိုးရေ၊ မင်းထက်လည်ပို ယဉ်ကျေးပြီး ဖြစ်တာကွ။ အိမ်တံခါးပိတ် ထားခဲ့ပြီ။ ဦးကျားနဲ့ ဦးဆင် ကြီးကို သွားခေါ်လှိုက်ဦးမယ်။

"Ha! Ha! Fox Nga Moe! Because I'm slicker than you, I become wise rabbit. I've closed the door. And I'll bring Uncle Tiger and Uncle Elephant."

END

Shwe thway Talk

ရွှေသွေးစကားပိုင်း

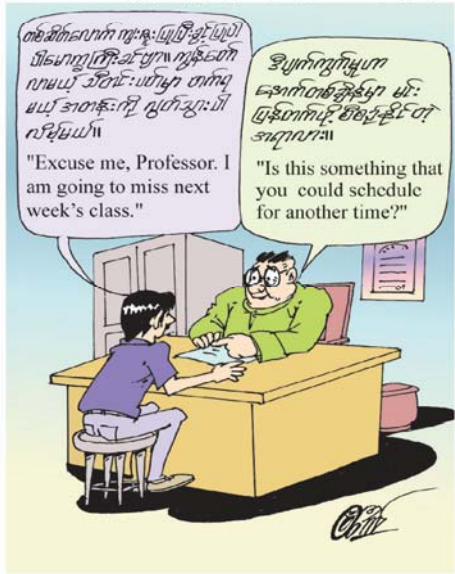
KML

ဒီကဏ္ဍကတော့ အင်္ဂလိပ်စကားပြောကို မှန်မှန် ကန်ကန်နဲ့ မြန်မြန်ဆန်ဆန် ပြောဆိုချင်သူတွေအတွက် ရည်ရွယ်ပါတယ်။ ခေါင်းစဉ်ကိုတော့ English Daily Conversation လို့ ပေးထားပါတယ်။

English Daily Conversation

► Talking to Professor about being absent

ပေးထားတဲ့ခေါင်းစဉ်အောက်မှာ ပြောဆိုတာ ကတော့ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတစ်ယောက်ဟာ မိမိ ကျောင်းပျက်မှာကို သက်ဆိုင်ရာပါမောက္ခအား အသိပေး ပြောဆိုပြီး ခွင့်တိုင်ကြားတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ပါမောက္ခ က သူ့အနေနဲ့ ကျောင်းပျက်ကွက်ခွင့် ဘယ်နှကြိမ်ခွင့်ပြု နိုင်ကြောင်းနဲ့ ကျောင်းသားအနေနဲ့ လွတ်သွားတဲ့ သင်တန်းမှတ်စုတွေရရှိဖို့ ဘယ်လိုစီစဉ်ထားကြောင်း ကို မေးမြန်းပြောဆိုတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ပြောဆိုတဲ့ အကြောင်းအရာဟာ တစ်ခုတည်းဖြစ်ပေမဲ့ စကားအသုံး အနှုန်းပြောင်းပြီး ပြောဆိုတာကို တွေ့ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ အသုံးအနှုန်းမတူဘဲ အဓိပ္ပာယ်တူပြောဆိုပုံကို ကရပြု လေ့လာဖို့ လိုပါတယ်။ ဒါမှသာ အင်္ဂလိပ်စကားပြောကို အမျိုးမျိုးပြောဆိုနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အောက်မှာ ပေးထားတဲ့ အပြန်အလှန်ပြောဆိုပုံကို လေ့လာကြည့်ပါ။

Dialogue-1

- A: Excuse me, Professor. I am going to miss next week's class.
တစ်ဆိတ်လောက် ကျေးဇူးပြုပြီး ခွင့်ပြုပါ ပါမောက္ခကြီး ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် လာမယ့် သီတင်းပတ်မှာ တက်ရမယ့် အတန်းကို လွတ် သွားပါလိမ့်မယ်။
- B: Is this something that you could schedule for another time?
ဒီပျက်ကွက်မှုဟာ နောက်အချိန်မှာ မင်း ပြန် တက်ဖို့ စီစဉ်နိုင်တဲ့အရာလား။
- A: No, I have to do this; it's important!
မဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် ပျက်ကွက်ဖို့

- ရှိနေပါတယ်။ အရေးကြီးလို့ပါ ခင်ဗျာ။
- B: Have you arranged for someone to take notes for you?
မင်းအတွက် မှတ်စုတွေလိုက်ရေးပေးမယ့် လူကိုရော မင်း စီစဉ်ပြီးပြီလား။
- A: I've made arrangements with a friend to help me.
ကျွန်တော့်ကို ကူညီမယ့် သူငယ်ချင်းတစ် ယောက်နဲ့ စီစဉ်ထားပြီးပါပြီ ခင်ဗျာ။
- B: You know that I only allow one absence per semester, don't you?
ဆရာအနေနဲ့ နှစ်ဝက်စာသင်ကာလတစ်ခုမှာ ပျက်ကွက်မှုတစ်ခါပဲ ခွင့်ပြုတယ်ဆိုတာကို မင်း သိတယ် မဟုတ်လား။
- A: Yes, I know.
ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျွန်တော် သိပါတယ်။
- B: Write down your name and the date on a piece of paper and give it to me.
စာရွက်တစ်ရွက်ပေါ်မှာ မင်းရဲ့ နာမည်နဲ့ ရက်စွဲကို ရေးပြီး ဆရာ့ကို ပေးပါ။
- A: OK, I can do that.
ရပါတယ်။ ကျွန်တော် အဲဒါကို လုပ်ပေးနိုင်ပါ တယ်။
- B: Well, have a good day off from class.
ကောင်းပါပြီ။ အတန်းကနေ ခွင့်တစ်ရက် ယူ လိုက်ပါ။

Dialogue-2

- A: Professor, I will not be here for next class meeting.
ပါမောက္ခကြီးခင်ဗျာ။ နောက်လာမယ့် အတန်း တက်ရောက်ဖို့အတွက် ကျွန်တော် ဒီမှာ ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး။
- B: Is this absolutely necessary?
ဒါ တကယ် လိုအပ်တာလား။
- A: I tried to work something out, but I really do have to miss one class.
ကျွန်တော် ဒီကိစ္စကို အဖြေရှာဖို့ ကြိုးစားခဲ့ပါ တယ်။ ဒါပေမဲ့ အတန်းတစ်တန်းပျက်ဖို့ မဖြစ် မနေ ရှိနေပါတယ်။
- B: Will you be able to make up the work you missed.
မင်း လွတ်သွားတဲ့ကျောင်းစာတွေကို အစား ထိုး ပြန်လုပ်နိုင်မလား။
- A: I'm going to be doing a lot of extra reading.
ကျွန်တော် အပိုလေ့လာဖတ်ရှုတာ အတော် များများကို လုပ်နေပါမယ်။
- B: Remember that I will only let you miss one class meeting per semester.

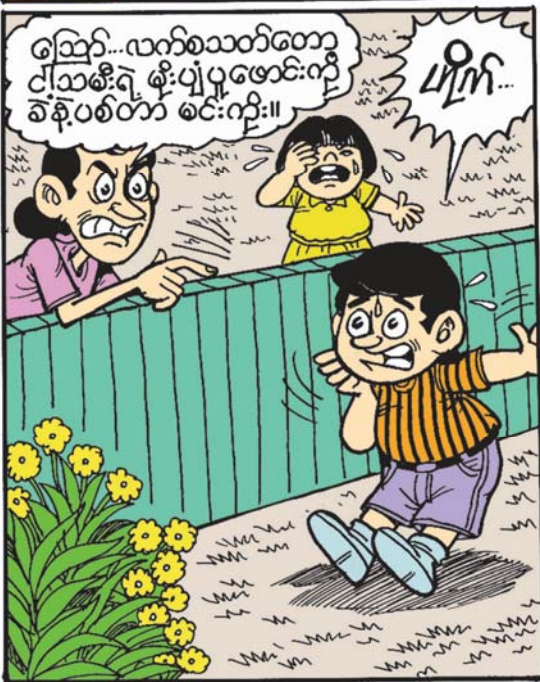
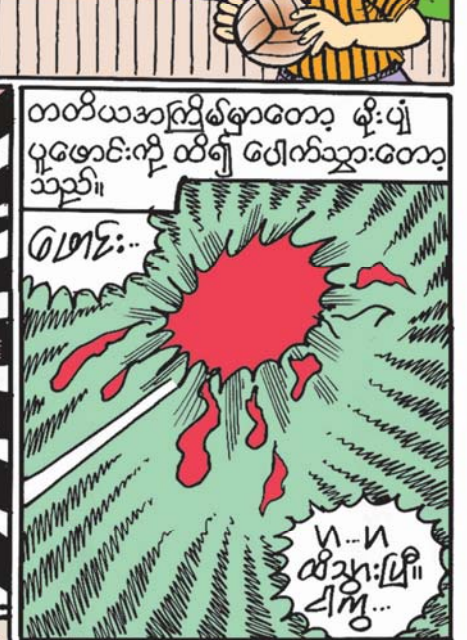
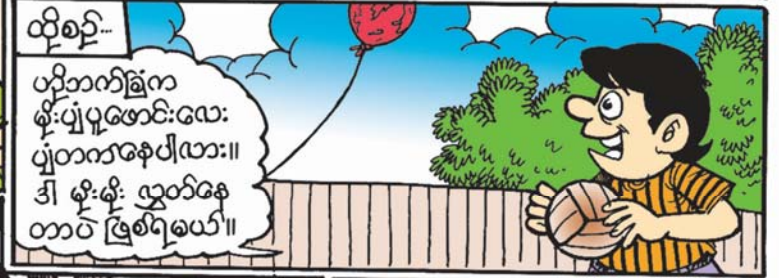
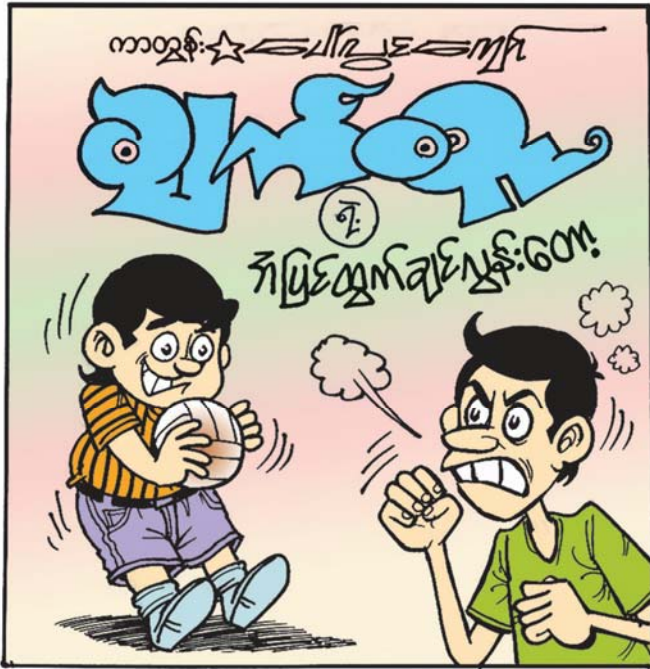

- ဆရာအနေနဲ့ နှစ်ဝက် စာသင်ကာလတစ်ခု မှာ အတန်းပျက်ကွက်မှုကို တစ်ကြိမ်ပဲ ခွင့်ပြုလိမ့်မယ်ဆိုတာကို မှတ်ထားပါ။
- A: Yes, I remember.
ဟုတ်ကဲ့။ ကျွန်တော် မှတ်မိပါတယ်။
- B: Could you e-mail me this week as a reminder?
အခုတစ်ပတ်မှာ သတိပေးတဲ့အနေနဲ့ မင်း ဆရာ့ဆီကို အီးမေးလ်ပို့နိုင်မလား။
- A: Sure, no problem.
ရပါတယ်။ ပို့နိုင်ပါတယ်။
- B: Make good use of that day off; you'll only have one this semester.
အဲဒီခွင့်ရက်ကို ကောင်းကောင်းအသုံးချ လိုက်ပါ။ မင်းအနေနဲ့ ဒီနှစ်ဝက် စာသင် ကာလမှာ ဒီတစ်ခါပဲရမယ်။

ဝေါဟာရအဓိပ္ပာယ်

schedule (vt)	= စီစဉ်ထားသည်၊ အစီအစဉ်ရေးဆွဲ ထားသည်။
miss class (verb phrase)	= (အတန်းမတက်ဖြစ်တဲ့) လွတ်သွားသည်၊ ပျက်ကွက်သည်။
take notes (verb phrase)	= မှတ်စုရေးသည်၊ မှတ်စုလိုက်သည်။
make arrangements (verb phrase)	= စီစဉ်သည်။
semester (n)	= ပညာသင်နှစ်၏နှစ်ဝက်စာသင်ကာလ
work something out (phrasal verb)	= တွက်ချက်သည်၊ အဖြေရှာသည်၊ ဖော်ထုတ်သည်။

နောက်တစ်နေ့-
ခြံပြင်ထွက်ပြီး
ကစားလို့ရအောင်
ငါ့ဘယ်လိုပုပ်ရပါ
မလဲ။ အဲဒါဟုတ်ပြီ...
အကဲခတ်ပြီ။

ဟဲဟဲ...
ဟဲဟဲ...

ထိုနေ့က-
ဖေဖေ...သားဘေးလုံးခြံပြင်
ရောက်သွားလို့။ အဲဒါ...
ကဲ...ခြံပြင်ထွက်ပြီး
သွားကောက်ပြီး
ခြံပြင်ထွက်လာခဲ့။

ဖေဖေက တရားနာနေတာဆိုတော့ အနည်းဆုံး
တစ်နာရီလောက်ကြာမယ်။ ဒါဆို ငါ့ ပျိုကလေး
တို့နဲ့ နာရီဝက်လောက် ဘေးလုံးကစားဖို့
အချိန်ရပြီ။ ပိုင်လိုက်တာ။

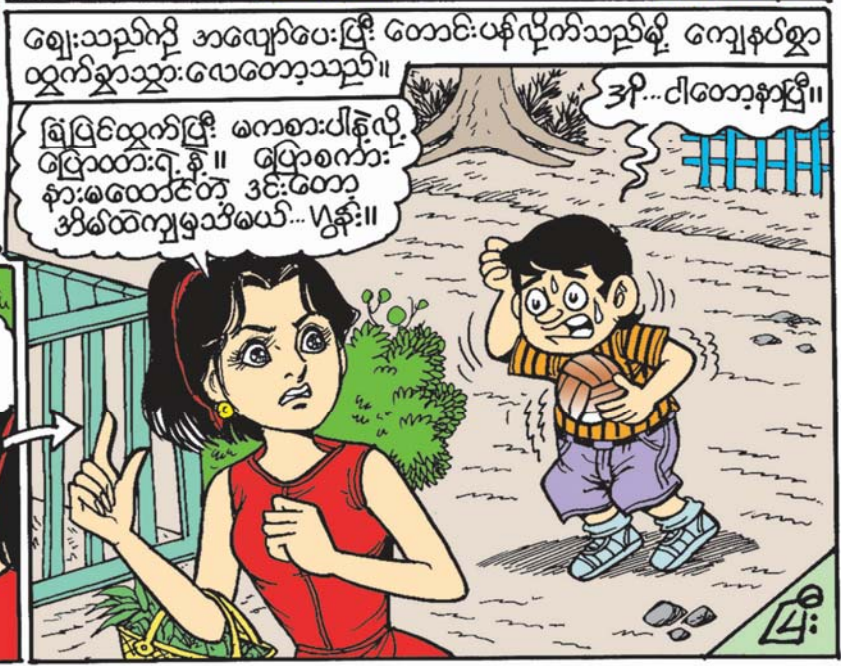
ချက်ချင်း ခြံပြင်ထွက်နား
အနောက်ဘက်-
ဒါ မင်းဘေးလုံးလားကွဲ့။
ဟုတ်ပါတယ်
အဖေ။

အေး...မင်းဘေးလုံးက
ငါ့ရဲ့မုန့်စိမ်းပေါင်း ဗန်းပေါ်
ကျလို့ အားလုံး ကြေမှု
ပျက်စီးကုန်ပြီ။

ဈေးမှ ပြန်လာသော မိခင်ဖြစ်သူမှာ ချက်ချင်း
အနားသို့ ရောက်လာပြီး-
သား...ဘာဖြစ်
လို့လဲ။

ဈေးသည်ကို အလျှောက်ပေးပြီး တောင်းပန်လိုက်သည်မို့ ကျေနပ်စွာ
ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။
ခြံပြင်ထွက်ပြီး မကစားပါနဲ့လို့
ပြောထားရဲ့နဲ့။ ပြောစကား
နားမထောင်ဘဲ ဒင်းတော
အိမ်ထဲကျသွားမယ်...လူနဲ့။

ဈေးသည်က အကျိုးအကြောင်း ပြောပြလိုက်
သည်။
ကျွန်မမှာ ဒီနေ့
အမြတ်ရဖို့ နေနေ
သော အင်းတောင်
မြို့ဝင်ပါပြီရှင်။
ရှင်...
ကျွန်မ
တောင်းပန်
ပါတယ်။

မူးယစ်ဆေးပါး ရှောင်ရှားမယ်

- ရွှေသွေးတို့အရွယ် ခေတ်လူငယ် မှတ်ဉာဏ်ထက်ဖို့ လိုပါတယ်။ ဆေးလိပ်အစကွယ် သုံးစွဲမိ သတိမေ့တတ်၏။
- ပြိစွာသတိ ထားရှိကာ ကျန်းမာရေးကို လိုက်စားပါ။ အသက်ရှည်ရာ အနာမဲ့ကြောင်း မူးယစ်ဆေးကို ရှောင်တာကောင်း။ ။

မောင်ငြိမ်းရည်(မင်းတင်)

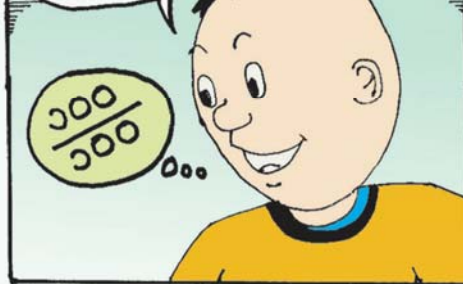
ကောင့်ကောင့်

Kaung Kaung
(The Best)

By Win Htut Oo

ညီညီ မင်းက အတန်းထဲမှာ သင်္ချာ အမှတ်ပြည့်ရတယ်နော်။
"Nyi Nyi, you've got full marks in maths, haven't you?"

မင်း အတော်ဆုံးပဲ။
"You're the best."

အိမ်စာတစ်ပုဒ်ကို ငါတွက်ရင် ကြာတယ်။ အဖြေမှန်လည်း မရဘူး။
"If I work out a sum, I have to take time. Besides, I haven't got the correct answer."

မင်းက တွက်တာလည်း မြန်၊ မှန်လည်း မှန်တယ်။
"You can work out quickly and get the correct answer."

အေး... ဒါဆို ငါ့ကို သင်္ချာတစ်ပုဒ် မြန်မြန်နဲ့ မှန်အောင် တွက်ပေးပါလား။
"Well, would you work out a sum quickly and correctly?"

